

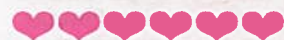
BLANKPOLERT KLANGKULTUR: Her er blankpolert klangkultur. Her er knivskarp artikulasjon. Her er formidabel fylde i de store utladningene, skriver vår anmelder. FOTO: MICHAEL POEHN

Vokalt triumftog

MUSIKK KLASSISK

Blankpolert klangkultur fra et av verdens førende operakor.

Wiener Staatsoperchor

Thomas Lang, kormester
Bergen Operakor
Anne Randine Øverby, dirigent
Opera Bergens orkester
Grieghallen

«**TRIUMFKORET**» fra Verdis opera Aida sto som et av de aller første numrene på søndagens program i Grieghallen. Og det var virkelig helt på sin plass. For konserten med Wiener Staatsoperchor formet seg som et veritabelt triumftog gjennom operahistoriens kormusikk. Og ble samtidig en triumferende avslutning

på korets turné gjennom Vestlandet.

At det er snakk om et av verdens førende operakor, hører du med en gang. Her er blankpolert klangkultur. Her er knivskarp artikulasjon. Her er formidabel fylde i de store utladningene. Og her er et kor som også forstår å blende helt ned og får selv de mest sarte, mest åndeløse pianissimopassasjene til å gløde.

DE GAMLE OPERAKOMPONISTENE brukte korsatsene som en slags trumfkort når de skulle markere store stemningsskift eller skape spektakulære avslutninger på lange handlingsforløp. Når du får presentert slike vokale høydepunkter på rekke og rad i en konsertsal, som en serie «greatest hits» løstrevet fra den opprinnelige, dramatiske sammenhengen, kan resultatet lett bli temmelig overveldende. Og det var faktisk tendenser til

massiv vokal teppebombing på søndagens konsert. Men spesielt i andre delen av programmet var det gjort plass til lengre forløp. Og til de finere musikalske nyansene. Her fikk vi blant annet høre et fredfylt avsnitt fra Mascagnis Cavalleria Rusticana og en vakker tolkning av bocca chiusa-koret fra Puccinis Madama Butterfly.

DET VAR TO SOLISTER med på kveldens konsert. Sopranen Iano Tamar imponerte med storslått koleratursang i scener fra Verdis Nabucco og Macbeth, mens tenoren Irakli Kakhidze var en typeriktig Alfredo i to utdrag fra Verdis La Traviata. Og da må vi ikke glemme at også flere av Wiener Staatsoperchor's egne sangere trådte ut av rekkene og hadde flotte soloinsatser underveis. Blant annet ga en av korets sopraner oss en vakker, inntrengende tolkning av Santuzzas bønn fra Cavalleria Rusticana, mens en annen var en sjarmerende Violetta som motspiller til Kakhidzes Alfredo i drikkevisen fra Verdis La Traviata.

GRIEGHALLEN kunne gjerne vært helt full denne kvelden. Men de som satt i salen fikk i alle fall en stor opplevelse. De ga Anne Randine Øverby entusiastisk, fortjent applaus for at hun har klart å få til dette samarbeidet med Wiener Staatsoperchor.

PETER LARSEN